

عنوان مقاله:

تاثیر سطوح مالکیت متمرکز بر حسابداری محافظه کارانه در شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی حسابداری و مدیریت (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

احمدرضا شفاعت - دانشجوی کارشناسی ارشد حسابداری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، گروه حسابداری، ساوه، ایران

محسن تنانی - استادیار دانشگاه علوم اقتصادی تهران

خلاصه مقاله:

در این پژوهش رابطه بین تمرکز مالکیت و محافظه کاری حسابداری مورد بررسی قرار گرفته است. جامعه آماری این تحقیق شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران و نمونه انتخابی ما شامل 111 شرکت در طول 7 سال از سال 1383 تا 1389 می باشد. در تحقیق حاضر برای سنجش محافظه کاری از دو معیار گیولی و هاین (2000) و مدل باسو (1997) و برای سنجش تمرکز مالکیت نیز از دو مفهوم مالکیت نیمه متمرکز و مالکیت متمرکز استفاده شده است و رابطه محافظه کاری حسابداری با تمرکز مالکیت شرکت ها از طریق رگرسیون چند متغیره خطی، در حضور متغیرهای کنترلی از قبیل اندازه و اهرم مالی شرکت، مورد کاوش قرار گرفته است. سرانجام پس از آزمون فرضیات تحقیق به این نتیجه رسیدیم که محافظه کاری حسابداری در هر دو مدل مذکور، با مالکیت نیمه متمرکز، رابطه معکوس دارد اما این رابطه معنادار نیست. در ادامه مشاهده کردیم که محافظه کاری با مالکیت متمرکز، رابطه معکوس و معناداری دارد. با جمع بندی نتایج به دست آمده این گونه نتیجه گیری نمودیم که رابطه معکوس بین تمرکز مالکیت و محافظه کاری ناشی از تمرکز مالکیت مالکینی است که بین 10 تا 20 درصد از سهام شرکت را در اختیار دارند و سهامداران عمده بالای 20 درصد، تمایل کمتری به استفاده از روش های متهورانه حسابداری دارند

کلمات کلیدی:

محافظه کاری حسابداری، تمرکز مالکیت، مالکیت نیمه متمرکز، مالکیت متمرکز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/221206>

